

A. 1850.

BREDASCHE

Staats-, Letterkundig-,

Nieuws-

Woensdag

No. 145.

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

den 17 November.

N E D E R L A N D E N.

Breda, den 17den November.

Gisteren op den middag heeft Z. K. H. prins *Frederik* op de plegtigste wijze uitgereikt de ridder-orden aan de heeren officieren, onder-officieren en manschappen der artillerie en van het instructie-bataillon, beide in deze stad in garnizoen gekomen, waarvan de namen reeds in ons nummer van gisteren voorkomen.

Op de liartelijkste wijze werden onze brave krijgslieden door Z. K. H. aangemoedigd, om verder op den weg der eere voort te streven, hetwelk met het levendigst gejuich van *Leve de Koning!* werd beantwoord.

Z. K. H. is heden morgen omstreeks half negen ure naar Bergen op Zoom vertrokken. Hoogstdezelve zal tevens de Willemstad bezoeken en van daar naar 's Hage vertrekken.

De *Staats-Courant* bevat heden officiële berigten wegens de overgave van Venlo, waaruit echter niets anders blijkt, dan dat de stad in den nacht van den 10den op den 11den, door verraad van binnen, was overgegaan. Een ambtenaar te Maashees schrijft de regering, dat, op den 11den, een vijftigtal onder-officieren en manschappen van de 7de en 14de afdelingen aldaar ongewapend waren aangekomen, die zich met de vlugt uit Venlo gered hadden.

Bij de opening van het nationaal congres te Brussel, op den 10den dezer, heden door de meeste Hollandsche couranten medegedeeld, is eigenlijk niets zeer belangrijks voorgevallen. Al wat de *Potter*, in zijne redevoering tot opening van het congres gezegd heeft, is eigenlijk niet nieuw; het door den heer *Stelmans* ingezonden voorstel zal, zoo het aangenomen wordt, slechts strekken, om alle drie jaren nieuwe onlusten te verwekken. Juist dat is voor die heeren niet ongeschikt, welke in onlust hun behagen scheppen en daarbij volkomen in hun element zijn. Welke richting echter het congres nemen zal, is nog niet wel na te gaan. Volgens een bertijs uit den *Courier des Pays-Bas*, ons over Frankfort geworden, zou een paar dagen voor de opening van het congres, door zekeren *Jolly*, in eene zitting der *Klub*, hevig tegen het ontwerp van constitutie uitgevaren en voorgesteld zijn, om een adres aan het centraal comité te ontwerpen, ten einde hetzelfde te verzoeken, om de *Republiek te proclameren*. Dit voorstel was, onder een hevig geschreeuw, aangenomen en het adres dadelijk door meer dan 400 lieden van alle klassen onderteekend. Eene deputatie, met gezegden *Jolly* aan het hoofd, begaf zich daarop naar het centraal comité en behandigde het adres, voegende de spreker er bij, dat het adres de uitdrukking der gevoelens van alle clubs in geheel België behelsde; dat de omwenteling niet ten voordeele eener partij, niet voor eenige weinige menschen, maar door het volk en voor het volk gemaakt was, enz. De *Potter* had geantwoord, dat hij, als lid der provisionele regering, geene gevoelens deswegens had, maar, als bijzonder persoon, de zaak volkomen goedkeurde en dat het centraal-comité het adres in rijpe overweging zou nemen.

Het schijnt echter, dat de goede ingezetenen van Brussel daarom niet te geruster zijn, immers vinden wij, in dat zelfde nummer van den *Courier*, een besluit van het provisioneel bestuur, waarbij met eene gevangenis-straf van twee tot vijf jaren bedreigd worden alle de genen, die, door samenrottingen als anderszins, de publieke rust storen en de markten bestormen met inzicht, om te plunderen of de verkoopers te dwingen, om hunne waren voor spotprijzen te verkoopen.

Intusschen schijnen de zaken meer en meer tot eene schikking te komen: want wij lezen, in *the Times* van den 13den, een uit het ministerieel avondblad van den 12den overgeuomen artikel, hoofdzakelijk van den volgenden inhoud: » *Van de Weyer*, lid

den, een zeer geruststellend gesprek met den hertog van *Wellington* heeft gehad, in hetwelk zijn lordschap hem, in de fransche taal, op zijn woord van eer, verzekerd heeft, dat er geen oogmerk was, om in eenig geval tusschen beide te treden; dat de conferentien alleenlijk strekken zouden, om het verder storten van bloed te voorkomen, en dat hij hoopte, dat de Belgen hun gouvernement derwijze zouden inrigten, dat hetzelfde tot geene verdere onlusten in Europa aanleiding zou geven.

— Het voorstel van den heer *Warin*, in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van den 11den dezer gedaan, heeft ons grootelijks verwonderd, niet om dat wij de bekende vaderlands-lievende gevoelens van den voorsteller in het minst betwijfelen; maar om dat het ons voorkomt, dat het ten minsten ontijdig is, om de ministers, in oogenblikken als deze, in huane werkzaamheden te verlammen, door hen aan eene verantwoordelijkheid te onderwerpen, die hen zeer zeker vreesachtig moet maken. Liever hadden wij een voorstel gezien, om den koning, of iemand, door hoogstdezelven benoemd, met eene dictatoriale magt te bekleeden. Wij vermeenen den heer *Warin* aan den romeinschen *Tacitus* te moeten herinneren; als hij zegt: *Talis erat dictatoris terror, ut eo creato, hostes statim a moenibus decesserint*; d. i. » Zoodanig was de schrik voor eenen dictator (of opperbevelhebber), dat zoodra deze aangesteld was, de vijanden terstond van voor de muren vloden.» Het gedrag van den nooit volprezen *Chassé* wettigt, dunkt ons, eenigzins onze meening.

— Men schrijft ons uit Amsterdam, dat het friesche veld-bataillon der schutterij niet alleen met de meeste geestdrift aldaar ontvangen is, maar een onthaal heeft genoten, zoo als wellicht nooit oprukkende troepen ten deel viel. Als zoodanig hebben de Amsterdammers hunne friesche broeders ook niet willen beschouwen; want ieder scheen te wedijveren om de ingelegerde manschappen, als gasten, het best te onthalen. Der frieschen aanvoerder was bij den heer burgemeester, de overige officieren en schutters allen op de aanzienlijkste grachten ingelegerd, en zelfs die inwoners, die door bijzondere omstandigheden verhindert waren, de manschappen onder eigen dak te huisvesten, hadden gezorgd, dat, in de beste logementen, goede kamers, bedden, tafel en kelder ten dienste der verdedigers onzer onafhankelijkheid gereed waren. — Ook daarin heeft Amsterdam op nieuw blijken harer uitmuntende gezindheid gegeven; ook daarin toont zij zich den eernaam van eerste stad onzes rijks ten vollen waardig.

— De Belgische nieuwspapieren zijn thans opgevuld met zoogenaamde staatkundige geloofsbelijdenissen, die in de laatste jaren, bij de vermeerdering van kwakzalverij en de vermindering van echte staatkundige kennis, vooral in Frankrijk en België, mode zijn geworden. Onder die vele merken wij in den *Courier des Pays-Bas* op die van den advocaat *Bosch*, in der tijd medeschrijver van *le Belge* en thans *candidat au congrès pour la province de Limbourg*. Deze heer zegt, in zijn *profession de foi*, onder anderen, het volgende:

» Geen Nassau méer! Het gevoel onzer waardigheid en de stem des volks eischen het.

» Een erfelijk hertogdom bij voorkeur of eene republiek, in zoverre deze bestaanbaar is met de rust van Europa. Omtrent dit punt zal ik nader mijne stem uitbrengen.

» In geval van hertogdom of monarchie, is de edelste en waardigste om van de natie de oppermagt, door het charter begrensd, te ontvangen, in mijne schatting, de graaf *Frederic de Mérode*, een der martelaren onzer heilige zaak; zoo niet, zijn broeder *Felix de Mérode*, lid van het provisioneel gouvernement.

» In geval eener republiek komt de eer van het voorzitterschap

Is blijk der erkentelijkheid van het Belgische volk, mijns inziens toe aan deszelfs standvastigsten verdediger de heer *de Potter*." —

En wie is nu die advocaat *Bosch*, die met zoo veel minachting over een der doorluchtigste geslachten der geheele wereld durft spreken. Een vijf en twintigjarig jongeling, die nog maar weinige maanden geleden, in de minzame toespraak van eenen Nassau, aanleiding vond om eenige bladzijden vol te schrijven en de lofredenaar van de regering van dien Nassau te worden. Zou lang moediger opposanten dan hij, met gevaar, het gouvernement bestreden, trachtte hij, door eene schijnbare gematigdheid, de gunst van dat gouvernement te verwerven. Daarom moet hij nu bij de zegevierende partij zijne schuld uitwisschen, en kan dat niet beter dan door een vorst te hoonen, over wiens regering zeker de heer *Bosch* noch zijne betrekkingen, de heer *de Brouckere* niet uitgezonderd, zich te beklagen hebben. Dit tijdvak heeft op deze familie eene zwarte vlek geworpen: terwijl de advocaat voor wezens kruipt, die door zijn zedelijk gevoel veracht moesten worden, onderscheidt de officier *Bosch*, broeder des eersten, zich door meidood en verraad, en bedekt bij de muitelingen eenen rang af, die in de schatting der weldenkenden niet anders dan een blijvend merk zijner schande is.

— De volgende personen uit Breda zijn ons nog bekend geworden, welke zich als vrijwilligers voor de dienst van ons vaderland hebben doen kennen, als de heeren: *J. W. Mulock Yzerman*, *D. de Vos Brouwer*, *J. Bouwens*, *C. Frijlink* en *P. Bekkers*. De heer *J. Bouwens* heeft zich dadelijk bij het 3^e battⁿ. van de 13de afdeeling gevoegd, en in onderscheiden gevechten, voor Lier enz., in de gelegenheid geweest, zich den naam van verdediger des vaderlands waardig te maken.

— *The Times* van den 10da dezer bevat eenige aanmerkingen over het niet plaats hebben van de plegtigheid en van het diner bij den Lord Mayor. Voor het eerst, zegt dat blad, gedurende eene reeks van jaren, was er op gisteren geen Lord Mayor's dag; want daar het gezelschap onverwachts aangezegd werd, het stadhuis te verlaten, was het diner afgesteld. De algemeene opinie, de goede staat der fondsen, de daden der regering, in een woord, alles bewijst, dat er geene reden voor dit verontwaardigd breken van een geheiligd gebruik bestond. Wat moeten wij er dus van zeggen? Dat het eene ongelukkige dwaling van den verkozenen Lord Mayor was, welke tot slechte gevolgen aanleiding heeft gegeven, maar na de bekentenis van zijne Lordschap, die zegt, dat » hij nooit zal ophouden zijne dwaling te betreuren? » zijn wij ontwapend.

— *De Temps*, een Parijsch dagblad, bevat de volgende snuggere redenering over de Nederlandsche en Belgische zaken:

» Hollands voortdurend bestaan berust op het behoud van deszelfs dijken, en een tak der administratie is bijzonder belast met daartvoor te waken. Onderscheidene malen is het ganstche land met eene volalagene overstroming bedreigd geworden; ten gevolge dat de dijken door wormen doorboord zijn, en thans pogen de vijanden der Hollanders dat gene te bewerken, waarmede zij van tijd tot tijd bedreigd zijn. Men zegt dat 200 Belgen, naar wraak dorstende over het bombardement van Antwerpen, zich vereenigd en bij eede verbonden hebben, om te sterven of Holland onder water te zetten. Zij worden gezegd tot in de Kempen te zijn voortgerukt, alwaar de grondgesteldheid hun de beste gelegenheid aanbiedt, om in hunne verschrikkelijke onderneming te slagen.

» Kan het zijn, vraagt de *Temps*, dat, in onze dagen en in een van de meest beschaafde landen van Europa, een oorlog van deze soort, enkel den barbaarschten wilden waardig, een oorlog van verwoesting, die menschen, dieren, kunsten, handwerken en nijverheid verslindt, gevoerd wordt. — Dom *Miguel* en *Willem* van Nassau, het verbranden van Antwerpen, de ijsselijkheden van Brussel en de overstroming van Holland, zijn namen en bewijzen van den voortgang der maatschappelijke beschaving, welke de nakomelingschap in de jaarboeken der 19de eeuw zal opgeteekend vinden. Laat men spreken van den Pacha van Java en de moordtooneelen van Griekenland, Het Westen zal nu met het Oosten wedijveren, want in 6 maanden hebben wij dat gedaan, wat 10 jaren van onze geschiedenis zal doen bloezen." —

Alzoo bezelt het genoemde dagblad. — Dat het lust ons niet al het belagchelijke, al dan onzin en alle de boosaardige logens van hetzelfde te doen opmerken. Het is genoeg het te lezen, om over de verregeande onbeschaamdheid er van te oordeelen. Aardig is echter de anecdote van het eedgenootschap, dat, in de navolging van *Mucius Scaevola*, geheel Holland wil verdelgen, welks lot de *Temps* in zulk eene weemoedige stemming brengt. Gelukkig

nog, dat de Hollanders alzoo gewaarschuwd zijn en zich tegen deze dijkvreters of dijkwormen in tijds kunnen te weer stellen. Dat onze vorige broeders ons met man en maas in de golven zouden begraven, als zij konden, hieraan twijfelen wij, na al het gebeurde, welte niet. Toen de krijgsgevangenen Belgen, in plaats van op de schepen gehouden te worden, door onzen Prins van Oranje, op zulk eene grootmoedige wijze, zonder uitwisseling te krijgsgevangen gehouden Hollandsche officieren, vrijgegeven werden, en met weldaden overladen naar Brussel terug keerden, op het woord van eer van niet meer tegen de Hollanders de wapens te voeren, trokken, naar men zegt, deze zelfde ondankbaren, met schending van hun woord, met de muitelingen, Antwerpen eenige dagen daarna binnen, en zou er dan geene conspiratie van 200 onverlaten kunnen zijn? Nog eens, wij twijfelen er niet aan. Ja 2,000 en 20,000 zouden er welligt gevonden worden, die zweren zouden, Holland door water te verdelgen. Dan of zij, bij het niet ten uitvoer brengen van hun plan, zullen willen sterven, betwijfelen wij!

's GRAVENHAGE, den 15den November.

Heden is het eerste gedeelte van de eerste haak der schutterijen van Voorburg, Rijswijk en Leijdschendam naar de daartoe bestemde stad Gouda vertrokken, alwaar alle de schutterijen van de gemeenten onzer provincie in korpsen zullen worden ingedeeld.

— Uit de door de regering aan de Tweede Kamer der Staten overgelegde staten blijkt dat er in het jaar 1829, uit de verschillende havens van het Rijk zijn uitgeklaard 6688 schepen.

— Heden zijn aan de leden der kamer rondgedeeld de processen-verbaal van de afdeelingen over het ontwerp van wet tot eene betaling bij wege van leening, in evenredigheid der directe belastingen, en tot het daarstellen van schatkistbiljetten; de antwoorden der regering op de daarin vervatte aanmerkingen, en eene geheele nieuwe redactie van dat ontwerp.

In de antwoorden der regering over het ontwerp wordt onder anderen te kennen gegeven, dat zij de processen-verbaal met de meeste aandacht heeft in overweging genomen, niet zoo zeer om alle gemaakte bedenkingen te bestrijden, dan wel om het voorstel te verbeteren, in het algemeen belang van het vaderland en van deszelfs ingezetenen; dat echter in dezelve geen voldoende en zeker werkend middel van eenen anderen aard is voorgedragen, dat het ontwerp zoude kunnen worden ter zijde gelegd of geheel andere middelen bij de hand kunnen worden genomen; dat ook zij (de regering) lieft geene gedwongene maar vrijwillige leening verkoort, om in de behoeften van den staat te voorzien, dat het ontwerp daartoe reeds was in het licht verschenen, doch de uitkomst maar al te zeer heeft doen blijken, dat zij, in hare hoop, wante leut gesteld. Thans eene nieuwe proeve van aane vrijwillige geldleening te nemen, was weder verder tijdverlies, welke eene geheel atilstand in de betalingen en de geheele onmogelijkheid zoude daarstellen, om tegen het begin des volgenden jaars, aan de behoeften te voldoen. Aan eene nieuwe teleurstelling kan men zich niet wagen en men heeft zich da ook verplicht gevonden het voorgedragen ontwerp te behouden, hetzelfde eenigzins te wijzigen en zoo veel mogelijk te verbeteren, in den geest van het door de leden voorgestelde.

G R O O T B R I T T A N I E N.

Dover, den 3den November.

De brandstichtingen worden steeds, tot groten schrik der rustige ingezetenen, bijzonder in de graafschappen Kent en Sussex, voortgezet. Vooral bezigt zich het eerste dezer graafschappen in eenen toestand van groote onrust en beweging, uit hoofde van het georganiseerd stelsel van brandstichting en het vernielen der machines, hetwelk in verscheidene uitgestrekte districten plaats te hebben. De pachters vleidden zich, dat de aanzienlijke belooning, welke men had aangeboden, de uitwerking zoude gehad hebben, dat sommige van de brandstichters hunne medeplichtigen zouden hebben aangegeven; dan zij zijn hierin tot nu toe teleurgesteld geworden. Het schijnt, dat het den zaaggezworenen om geen geld of eenigerhande plundering te doen, is. Integendeel, wanneer men hun geld aanhoudt, om de eigendommen niet te vernielen, weigerden zij het eenparig, en hebben bij geene gelegenheid gestolen. De *High Sheriff* van het graafschap wordt gezegd, onlangs bij eene van huone samenkomsten in de open lucht zich te hebben bevonden. Hij sprak hen aan en bragt hen de dwaasheid en slechtheid hunner handelwijze onder het oog. Zij schenen naar zijne vermaningen te luisteren, maar alvorens uit elkander te gaan zeiden een van hen. Wij zullen van dit jaar met het brandstichten en vernielen der dorschmachines voortgaan. Het volgende jaar

zullen wij met de predikanten beginnen, en het derde jaar zullen wij den staatslieden den oorlog aandoen. Men weet niet hoe deze staat van zaken zal eindigen. De pachters, wier dorschmachines vernield zijn, willen dezelve niet vernieuwen. In zoo verre bereiken de oproerigen hun doel. De pachters beschouwen de dorschmachines niet als zeer voordeelig, daar zij zien, dat het de landbouwers uit hun bestaan ruikt, en hen noodwendig ten laste van de gemeente doet komen. De grondbezitters en pachters van Kent bevinden zich alzoo in gedurige waas. De oproerigen gaan in henden van 150 man rond, en vragen zeer koeltjes om de sleutels van de schuren, ten einde de dorschmachines te vernielen, en er's aan geene weigering of tegenstand te denken; want zoo de grondeigenaars bij hunne bedienden kwamen, om bijstand tegen de baldadigheden van het graauw, zouden zij platweg eene weigering belopen. Dat de Aristocratie zich in tijds late waarschuwen! De *Sheffield Courant* merkt aan: » Indien wij de teekenen, welke aan den politieken gezigteinder verschijnen, niet misduiden, zoo zijn er gevaren dicht bij, en aan alle zijden, welke ons gouvernement echter te blind is om te zien, maar welke Europa met verschrikkelijke en uitgestrekte beroeringen bedreigen. Laat ons derhalve op onze hoede zijn.»

F K A N K R I J K.
 PARIS, den 11den November.

De *Gazette de France* van heden avond behelst het volgend artikel:

» De heeren *Bresson*, secretaris der Fransche ambassade te Londen, en *Cartwright*, secreta is der Engelsche legatie in 's Gravenhage, zijn, den 6den van Londen, naar Calais vertrokken. Zij be-geven zich naar Brussel bij het provisioneel gouvernement, om het protocol aan hetzelfde mede te deelen ter conferentien, welke reeds, te Londen, tusschen de gevolmagtigden der vijf Mogendheden (Frankrijk, Oostenrijk, Pruisen, Rusland en Engeland), in tegenwoordigheid van den Nederlandschen gezant, hebben plaats gehad.»

» Bij dit protocol worden de twistende partijen, in naam der menschheid, uitgenoodigd, om eenen wapenstilstand te treffen, gedurende derwelken de wederzijdsche militaire magt afgescheiden zou zijn door de liniëten tusschen de vereenigde provincien en de Belgische, tijdens het traktaat van Parijs van den 30sten Mei 1814, bestaan hebbende, met dien verstande, dat Maastricht, Venlo en staats- of Hollandsch-Vlaanderen aan het Noorden zouden verblijven, terwijl de citadel te Antwerpen binnen tien dagen ont-ruint zou moeten worden.»

D U I T S C H L A N D.
 WIENEN, den 2den November.

Bij een keizerlijk handbiefte is de post van kommanderenden ge-neraal in Neder-Oostenrijk, welke, door de bevordering van den graaf *Giulai* tot president van den hofkrijgsraad, onvervuld was, aan den chef van den generaal-kwartiermeesterstaf, den vrijheer *von Wimpfen*, die tevens tot generaal-veldtuigmeester bevorderd is, opgedragen.

De luitenant-veldmaarschalk baron *Rothkirch* zal, tot nadier be-vel, met de werkzaamheden van den generaal-kwartiermeesterstaf belast zijn. Voorts zijn nog de luitenant-veldmaarschalk prins *Aloijs* van *Lichtenstein*, tot veldtuigmeester, en vrijheer *von Lederer* tot generaal der kavallerie, benoemd. Ten aanzien der terugkeer-ing van het hof van Presburg is nog niets met zekerheid be-kend.

KARLSRUHE, den 10den November.

Gisteren avond is, op het groothertoglijke residentie-slot, in tegenwoordigheid van den groothertog en van dien familie, mits-gaders van de prinsessen *Amalia* en *Cecilia* van Zweden, van den prins *van Furstenberg*, enz. enz. de verloving van Z. K. H. prins *Gustaaf van Wasa* (zoon van den voormaligen koning van Zweden) en H. H. de prinses *Louisa Amalia Stephania van Baden*, plegtig gevierd geworden.

BEIDE SICILIEN.
 NAPELS, den 21sten October.

Z. M. onze Koning heeft, bij besluit van den 17den Mezer, hoogstdezzelfs zoon don *Carlos Bourbon*, Prins van Capua, tot opperbevelhebber der Koninklijke marine benoemd.

AAN DE REDACTIE DER BREDASGHE COURANT.

MAASTRICHT, den 12 November 1830.

Mijne Heeren!

Terwijl thans in het miltziek België eene algemeene wanorde heerscht, en men daar, nu reeds, de rampzalige vruchten eener hersenschimmige vrijheid plukt, genieten wij in deze stad bij voort-

during rust; nog geen enkel oogenblik werd dezelve gestoord, en hietvoot betrukt ook ieder weldenkende ongeveinsden dank, aan den Generaal-Majoor *Dibbitz*, opperbevelhebber der vesting, vermits deze heilzame toestand hoofdzakelijk moet worden toegeschre-ven aan de talrijke zorgen en maatregelen, welke door gemelden bevelhebber zoo doelmattig zijn en nog steeds worden aangewend.

De bezetting, welke vrij aanzienlijk is en, sedert de plaats ge-had hebbende scheiding, alleen bestaat uit Noord-Nederlanders, be-nevens een aantal brave, getrouwe Belgen, die eed en pligt op den waren prijs wisten te schatten, en daardoor onvatbaar bleven voor de magtspreuken en drogredenen hunner misleide landgenoo-ten, levert iedere dag nieuwe bewijzen van trouw en gehecht-heid aan Koning en Vaderland, blijft steeds onvermoeid in het volvoeren der uitgevaardigde bevelen, en is dienvolgens algemeenen lof overwaardig; vooral moet het Regiment Kurassiers No. 1, bij-zonder worden genoemd; hetzelfde gaf, reeds op den 30sten September dezes jaars, in de nabijheid van Luik, ondubbelzinnige bewijzen van moed en trouw, daar slechts 300 man tegen eene magt van wellicht 4000 afstandelingen te kampen hadden, en thans verrigt het hier dag en nacht veelvuldige diensten, als zijnde, met uitzondering van slechts weinige dragonders, de eenig aan-wezige kavallerie; de goede houding en tucht, welke dit regiment steeds kenmerkten, trekken aller aandacht tot zich; ook in dit regiment kan wel het woord *ontbinding* bekend zijn, maar gewis niet die daad, welke het regiment dragonders No. 5, zoo jam-merlijk, en ten spijt van den waardigen kolonel en vele brave offi-cieren ontzenuwde.

Intusschen mag men niet nalaten, van het grootste deel der Iowoners met veel achting gewag te maken, daar deze niets an-ders dan rust en demping der elders uitgebarsten onlusten wen-schen en zich ook niet zullen laten verblinden door het schijn-schoon eener zoogenaamde vrijheid, welke dagelijks andere voor-beelden van ramp en verwoesting oplevert.

Ver zou ik hier kunnen uitweiden, dan alleen wilde ik, door middel van uw blad, de voortdurende kalme gesteldheid dezer ves-ting bekend maken, en hare brave ingezetenen op die gunstige wijze doen kennen, welke zij, ondanks de wellicht strydige geruchten en tijdingen, evenwel volstrekt verdienen.

Ontvang de verzekering, enz.

PARTICULIERE CORRESPONDENTIE

Antwerpen den 14den November 1830.

Er is sedert mijnen laatsten brief in onzen toestand weinig of geen verandering. De schrik, door het heldhaftig gedrag van de verdedigers der Citadel onder de troepen die deze stad bezetten, verspreid blijft voortduren, en alles draagt blyken dat, niet alleen de middelen der opstandelingen verminderen; maar vooral dat zij ook in het morele (waarin zij trouwens reeds niet veel te verliezen hadden) zeer aan het afnemen zijn. Zoo kan ik U verzekeren, dat men niet de minste aanstalten tegen de Citadel maakt, terwijl niets dan 6 a 10 stukken veldgeschut alhier vereenigd is. Daarentegen vindt de Citadel, zoo mogelijk, dagelijks in kracht. Met elken dag zien wij daar nieuwe palissaderingen en andere versterkingsmiddelen verrijven. La al de werken dier sterkte zijn lootsen opgeslagen, om de bezettingen onder dak te hebben; zoo-dat alleen de schikschachten aan het koudere jaargetijde zijn bloot-gesteld. Deze voorberg brengt niet weinig tot de gezondheid der manschappen. Onder de nieuw gemaakte versterkings-middelen verdient opmerking een op stapel staand fregatschip hetwelk door onderscheidene daarin gemaakte stelladjes en schiedgaten voor klein geweer tusschen de rondhotten in eene uitmuntende schan-sing veranderd is, ruffin in staat om zelfs eenen krachtigen aanval af te weren.

De rebellen zouden gedurig van hier bezendingen naar de cita-del, en naar alles, wat wij hier van hunne kracht zien, hebt gij in Breda van de aanvallen dier meer en meer ontzenuwde horde niets te vreezen.

Mengelingen.

In langen tijd is in de vergadering onzer Staten-Generaal geene taal gevoerd, die met zoo veel genoegen door de natie is ontvan-gen geworden dan het voorstel van den heer *van Alphen* (zie ons nommer van gisteren). Ja, de waardige vertegenwoordiger heeft regt: geene Mogendheid ter wereld is gerechtigd op de onafhan-lijkheid der van ouds vereenigde gewesten, eenen invloed uit te oefenen, strijdig met het waar belang van ons Vaderland. Dat de

verbondene groote Mogendheden dan over het toekomstig lot van België beslissen; het lot en de voortdurende bestemming van het oude Nederland hangt van dien staat zelve alleen af. Ook daarom kunnen wij ons niet vereenigen met hen, die de hulp der Mogendheden als het eenig plegtanker in deze hageheijlike oogenblikken beschouwen. Voor de verdediging onzer grenzen en, daarin, de handhaving onzer onafhankelijkheid behoeven wij die hulp niet. Er is in het wenschen van die hulp zelfs iets vernederends; want een volk, dat niet in eigene krachten den waarborg van zijn bestaan bezit vermag, geen aanspraak op den naam van onafhankelijke natie maken en is, ten beste genomen, een onverrooverd wingewest van vreemden. De ondervinding van alle tijden heeft het geleerd, dat een soortgelijke bijstand niet dan in het een of ander opzigt noodlottig is. Eenmaal was de vernietiging van ons volkbestaan het eindelijk gevolg van aanvankelijk ingeroepen tusschenkomst van vreemdelingen in onze zaken; en toen wij ons in 1813 aan de verbondene Mogendheden aansloten, was de vereeniging der verdeelde belgische gewesten met onzen onafhankelijken staat de vruchte vrucht der uitheemsche bemoeijingen. Ook daarmede was de vreemde hulp daar genoeg betaald!

Dat de geschiedenis van het voorledene in het tegenwoordige dan niet verloren ga! Wie, in gevaren, zijne krachten niet beproeft, weet niet met welk een vermogen hij bedeed is; en hij, die liever de kracht van anderen bezigt, dan eigene te beproeven, verdient in het gevaar om te komen. Neen! vroeger zeiden wij het, en, met meer grond dan ooit, herhalen wij het thans: een eervol tijdvak is voor het oude Nederland geopend. Dat dan niet door verkeerde maatregelen verdooven worde, wat nog onzen onbevekten roem uitmaakt; en dat, zoo wij onverhoopt in den kamp moeten te kort schieten, en men van ons zal zeggen: Nederland heeft opgehouden te bestaan; nimmer de nazaat over ons het vonnis: »Nederland is lat bezwiken» zal kunnen mispreken.

AAN DEN GENERAAL VAN GEEN.
 -Doem K. H. Prins Frederik in diens bijzij, op den 15den van Septemb. 1830, Riddertaakens uitreikte.

GETROUWE HELD! *Standvastig Palmuur,*
Die onverwikt des Konings troon blijft schragen,
Gij, grondslag van den sterken koopren muur,
Die roerloos staat ten spijt van schok en slagen;
Dat was U goed, dat Vader Willems Zoon
Den braven, steeds getrouw in 't pligt betrachten,
U den naam bragt, hui dapperheid ten loon,
Dat schoorde weer uw reeds beloofde krachten.
U zag den loch op 't mannelijk gelaat,
Bij 't schenken van die schoone deugdeloening,
Gij sterke reis, die onderwrikbaar staat,
Gij wonder ons den vaderlijken Koning.
Sta pal, sta pal, hoe 't Holland woont nu groot,
En roemt Uw naam bij lang verstorven Helden,
Die 't stille graf sints eeuwen reeds besloot;
Waar door 't zijn naam, zijn grootheid door doot gelden.
Leef, leef ten heil van Vorst en Vaderland!
Moog lang Uw naam de bijst der Helden sieren,
Versterk nog lang den nu gestrikten band,
Die glorie hecht aan Hollands Arijshanieren.

Extempore In de veld van B. O. E. K., Plankleur bij het 1ste Batalion Rotterdamse Veld-Schutterij 4de Compagnie.

U I T B O E R Z E M I N G.
 Dan Freiheit ist das höchste Gut
 Oh 't jaugend Leben gilt.
 KÖRNER.

LEONIDAS herleef! Zijn geest waarde in het rond,
 En waakte voor 't behoud van Hollands strijden grond;
 Hij zocht een waardig hoofd, door kracht en moed te ontblaken,
 Om, wars van 't smooft verraad, voor 't vaderland te waken,
 Gehijk de adelaar, die, zwevend door de lucht,
 Met bliksemschietend oog, met uitgestrekte vlagt
 Op statig eik of rote pijn tracht te hoeden,
 Wanneer, in duistren nacht, een tijger, in zijn woeden,
 Slechts hongerend naar roof, verschrikkelijk snuift en brult,
 En 't sidderende woud met angst en schrik vervult.
 Zoo tracht een grize held, getrouw aan Hollands wetten,
 Bij verraad eens muiterings in 't woeden perk te zetten.
 Voor Hollands vorst en volk die tijgers straffen zal

Ja, vuige banneling, zoo lang *Chassé* zal leven,
 Zal iedere muniteling in 't Brusselsch roofnest beven,
 Nog siddren op den naam, die Hollands roem vermeldt
 En, dreigend, overal nu schuldig hoofd verzelt.
 Een held, door 't stryden stram, zal aan de volk'ren toonen,
 Dat nog op Hollands grond ook Hollands deugden woenen,
 Dat nooit een vrij Bataaf zich voor den kluster bukt,
 Die vruchteloos een Belg ons op den schouder drukt.
 Oranje's stam heeft eens mijn zwakke jeugd beveiligd,
 Oranje zij de kleur, mij eeuwig toegesheilgd.
 Ik vloek de vrijheids leus, die mij een muiter biedt,
 'k Ben vader Willems soen!!! en meer verlang ik niet.

Weet dan, dat Hollands burgerbloed,
 De vrijheid van dat land behoedt,
 Of stroomend Hollands erf zal drenken;
 Dat ieder waardig heidenhoofd,
 Door 't muitren zwaard van een gekloofd,
 Nog splijtend aan zijn land zal denken.
 Als dan uw staal ons bloed vergiet,
 Dan schaadt gij onzen Koning niet;
 Nooit kunt gij Hollands krachten breken,
 Daar iedere druppel bloods, die vloeit,
 Op nieuw een duizendtal ontgloeit,
 Om schriklijk onzen dood te wreken.

J. H. B.
 Student in de regten,
 Brigadier bij 't Regiment
 Lanciers No. 10.

ADVERTENTIEN.
 * * Mijne hartelijke geliefde Echtgenoot, C. O. R. N. E. L. I. A. V. A. N. D. E. R. M. A. D. E. is heden, door Gods oneindige goedheid verlost van eene welgeschapene Dochter.
 Breda, den 15 November 1830.
 L. G. J. A. M. E. S., Predikant.

* * Het Gemeente Bestuur van Terheijden, Arrondissement Breda, brengt ter kennisse van een iegelijk, dat de Jaarlijksche gehouden wordende VETTE BEESTEN MARKTEN, invallende op Donderdag den 18 en 25 dezer maand, en 2 December, aanstaande, als van ouds in deze gemeente zullen gehouden worden; wordende de Verkoopers geïnviteerd, hunne Vette Beesten op voorneemde dagen, ter Markt te willen brengen.
 Terheijden, den 15 November 1830.
 De Burgemeester van Terheijden,
 A. SEGERS.

* * Door verandering van Domicilium is men voornemens, om, te Meesterk in de maand December aanstaande, waarvan de dag, nu en plaats nader zal worden bekend gemaakt, openbaar te Verkoopen:

1. Het welbekante LUGEMENT, HERBERG en POSTHUIS, bewoond bij K. A. BESTEBROER, waarin ook het RAAD en FOLDERHUIS gehouden wordt, met twee STALLINGEN, met of zonder de nabijgelegen LANDERIJ en staande in het best van dit volrijk Dorp, waardoor deze uitgebreide Gebouwen ook zeer geschikt tot andere FABRIEKEN of BEDRIJVEN zijn, staande aan de groote Straatweg en het nieuwe Zederikkanaal; te aanvaarden met Mei 1831.
 Des noods, bij schikking, terstond.

2. Nog eenige HUIZEN, LANDERIJEN, GRIENDEN en BOSSCHEN, staande en gelegen in de Polders Broek, Blommendaal, Kwakernaak, Lekmond, Achthoven en Lakenveld, en wat meer zal worden geveild.

Inmiddels uit de hand te koop en te bevragen bij den Eigenaar ten huize van den heer R. H. A. A. N., Mr. Horlogiemaker aldaar, brieven vragsvrij.

* * Den Boekhandelaar A. F. H. S. M. I. T. zal, aanstaanden Zaterdag, uitgeven en bij zijne Correspondenten verkrijgbaar stellen: Een Woord over de Verdediging des PRINSEN VAN ORANJE, door G. K. VAN HOGENDORP. Door een Hollander.